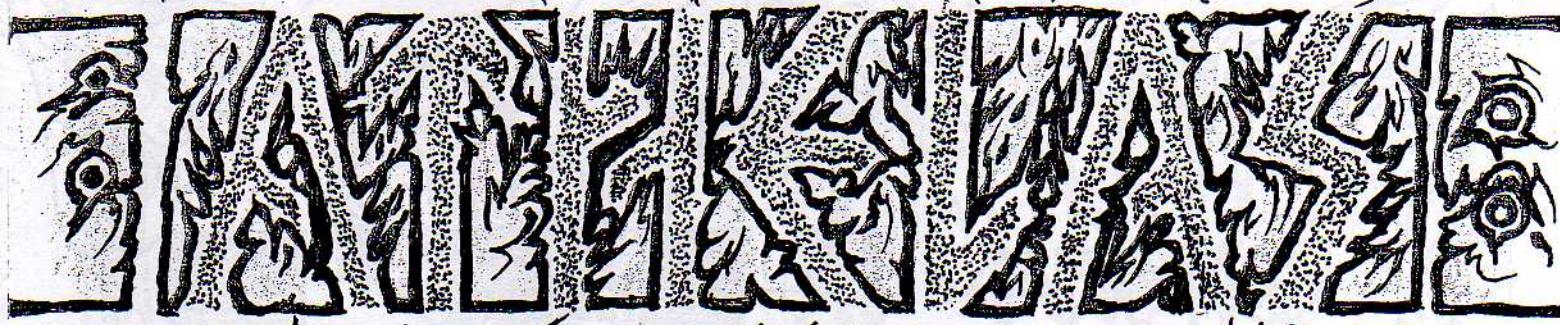
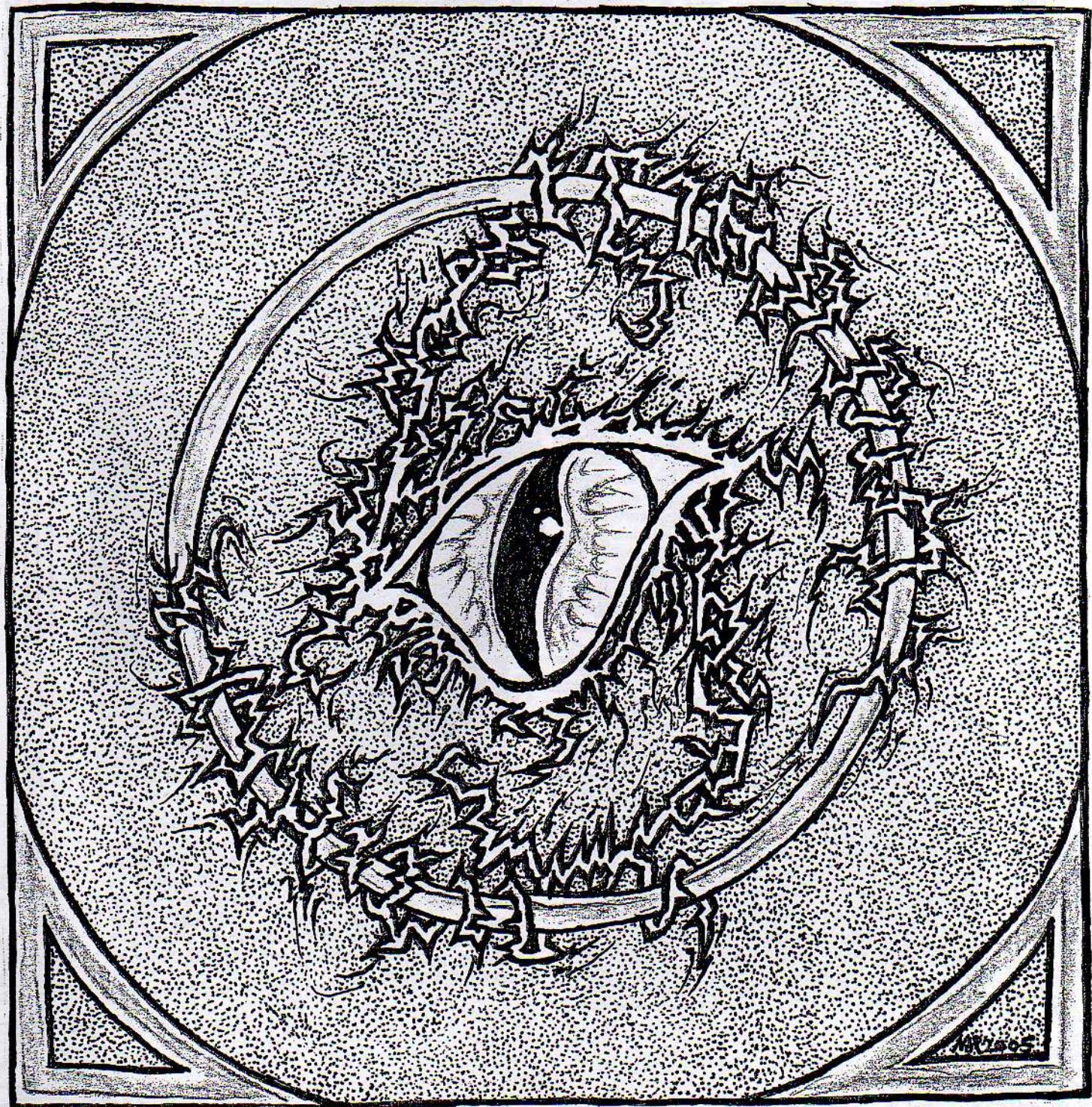

: ROČNÍK II<IV>·(ISLOVACVI)·FEB 2005:

: FAHZIN · SPOLOČENSTVÁ · TOLKIEN ·

MR 2005

: TOLKIENCON · SPECIAL · CENA - 10 SK -

EDITORIAL

Opäť Vás zdravím z tejto prvej stránky, ktorá je ako obvykle venovaná úvodníku. Ako ste si už iste všimli, toto číslo je niečim výnimočné. Áno, vážené a milé obyvateľstvo našej Stredozeme, práve sa Vám do rúk dostalo historicky prvé číslo s podtitulom „Špeciál“. Špeciálnou sa tento krát stala téma Tolkiencon. A i keď je už nejaký ten piatok za nami, spomienky naň máme zakorené hluboko v našich srdiečkach a neraz nám na tvári pričaria úsmev. Preto sme si aj s Lokim povedali, že by nebolo od veci urobiť si za tým pekným zážitkom akúsi finálnu bodku a dali sme dokopy všetky články, či postrehy zúčastnených a celé sme to okremi kopou fotiek (ktoré po prvý krát prešli väznejšou grafickou úpravou – takže by mali vyzeráť kvalitejšie). Bystré oko pravidelného čitateľa si určite tiež povšimlo nepatrné väčšiu hrúbku, ktorá je zapríčinená dosťatočne veľkým množstvom materiálu, ktorý nám dovolil tých niekoľko strán pre toto číslo pridať. Je to veľmi pozitívne a veríme, že sa to nestane len záležitosťou špeciálov, ale že vďaka množstvu vašich príspevkov budeme môcť túto veľkosť (počet strán) používať stále. Ešte mi nedá nevypichnúť lahôdku, alebo ak chcete čerešničku tohto čísla, ktorou je prednáška „Elfové, ako sexuálni symbol doby“, a ktorú si mali možnosť návštěvnici Tolkienconu 2005 vypočuť naživo. My Vám ju vďaka súhlasu jej autorky prinášame v „upravenej“ verzii a veríme, že Vás dosťatočne motivuje k nápisaniu podobných úvah, ktoré nám potom samozrejme môžete poslať. Pre tých, ktorých by sme až priliš týmto našim „špeciálnym číslom“ motivovali a chceli by sa o samotnej akcii dozvedieť niečo viac, len smie odkažať na oficiálne internetové stránky tohto „tolkienovského“ conu <http://www.jcsoft.cz/fantasy/viewnews>, kde jednak nájdete množstvo fotografií, postregov a taktiež aktuálne informácie o prípadných ďalších ročníkoch.

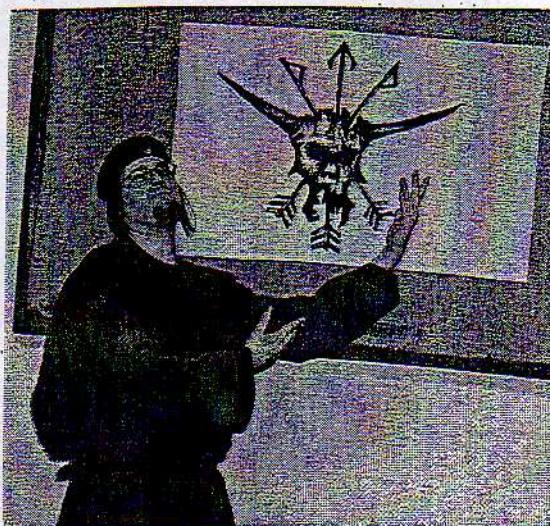
Na záver by som ešte chcel pripomenúť všetkým váženým hobitom, že dňa 2. apríla 2005 sa koná na Bielom kameni revolúcia a bojové ľaženie za ich republiku. Elvin z Priezli verbuje všetkých statčných hobitov na stránke www.slad.tolkien.sk, sekcia kalendár akcií.

Viva't la Revolucion!

Matej „G“ Tejbus

Čestného uznania kvality v kruhoch odborno-fantastických sa dostalo poviedke „Pobozka hranic“ od Lucie „Nenwen“ Markovej. Uverejnená bola v slovenskom fantastickom časopise Fantázia č 33 (1/2005).

Separantská odnož ST vystupujúca pod krycím názvom PTP nespí na vavrinoch. Naopak, šírenie mordorských myšlienok a sauronovského svetonázoru jej ide známenie, čo dokazuje aj fakt, že sa vyššie uvedená skupina jednotlivcov zišla na TolkienCone 2005 pod spoločným praporom. Prvý krát tak ukázala verejnosti, že Sauronov duch ešte celkom nevybledol. V najbližšej dobe plánuje uviesť aj svoj prvý filmový počin s pracovným názvom „Ako elf Teneel na temnú stranu prešiel.“

TOLKIENCON

14. - 16. JAHVÁR 2005

Pisal sa 14. január 2005 a zvony Prahy stovežatej práve odbíjali druhu hodinu popoluďajšiu, keď na Florenc dorazila šesť členná výprava zvláštnych stvorení. Obťažkali veľkými vakmi, chvíľu sa rozlihadali, až zbadali v dave partiu im podobných kumpánov, s ktorími sa za veľkého pokriku a mnohých objatí zvitáli. Áno, boli to Oni. Tolkienisti. Ganjalf, Númen, Morgoth, Randir, Depres, Regis, Silwen, Isilote, Shadow, Maco a moja Maličkost. Nasledujúcich par hodín sme strávili každý po svojom, pričom značná časť výpravy sa vydala na návštevu k Čiernemu Rytierovi, podliehajúc zradnému vábeniu MtG kartičiek. Ja som sa zatiaľ kultúrne vyžívala pamiatkami Prahy a tak na miesto konania sme s Macom dorazili až niečo po 17tej hodine. Hned na úvod ma milo potešil rýchly a plynuly príbeh registrácie. Po zaplatení vstupného sme sa presunuli o poschodie vyššie, a našli si triedu ktorej časť už bola obsadená „našimi“. Hodili sme batohy na zem, odokorovali priestory našimi vlajkami a morijskou bránou, vybalili sa a pustili sa do prieskumu týžemia. Niektedy v tomto období dorazili aj separantsky cestujúci Loki a Kissilen.

Oficiálne otvorenie TolkienConu

Celá akcia sa oficiálne začala o siedmej večer v telocvični úvodným slovom organizátorov, po ktorom nasledoval krst dlho očakávaného spevniku Piesne zo Stredozeme. Nasledovala panelová diskusia na tému Tolkienov svet, ktorá sa sice rozbiehala pomaly, ale predsa len bola pomerne zaujímavá. Nasledoval „Tolkien v Japonsku“ - musím povedať, že táto prednáška ma nielen výrazne zaujala, ale aj výborne pobavila (vidieť ukážky z LoTR dabované v japončine bolo nezabudnuteľné - hlavne Legolas a Gandalf s hlasmi starých samurajov, či Frodo jačiaci japonskou fistulou - naozaj stali za počutie!). Program pokračoval ďalej a posledné, čo si z toho dňa pamäťam boli ozaj vydané filmy a filmiky parodujúce, resp. upravujúce, niektoré filmové scény. Aj keď, ono to už bola vlastne sobota...

I svitlo ráno. Fukot rytmicky nešúci sa triedou sa postupne pretváral do šepotu a rozhovorov, ktoré budili ďalších a ďalších tvorov. Kto odolával, tomu k zobudeniu dopomohli bratia Česi s ich spevom a gitarou. Spať sa už nedalo, tak teda hore sa, do nového dňa. A najlepší začiatok dňa sú raňajky. (Tu opäť ocenjujem organizátorov - a sice za výhodné a strategické umiestnenie konania sa celej akcie. Nie ďaleko od centra a nákupné stredisko oboľaleč.) Účastníci sa postupne rozchádzali na

prednášky, elfovia šli vyspevovať do elfského kútika a škreti (plus iné temné bytosti) sa zas presunuli do „Uglúkovho ležen“. Krátko po raňajkách a prednáške sme sa presunuli do hráčskeho dúpáča, a pustili sa do hrania ADnD. Hra prebiehala viac menšie normálne a obyčajne, keď sme z chodby začuli bubny a harmoniku. Idú. Blízia sa k nám. Škreti. Mysleli sme, že sa len vybrali na svoju obvyklú hudobno-tanečno-zastrášovaciu obchôdzku školy. Ale zrazu vtrhli k nám, a za výdatnej asistencie PTP uniesli našu Silwen! Najprv ju odvieckli do čajovne, kde sa sice pokúšala diplomaticky zachrániť, ale na šketrov a PTP pekné slová neplatio. A tak kreká a bezbranná Silwen bola po vyhodení sprievodu z čajovne ráznou Hostinskou, vlečená po celej škole (alebo, ak chcete, cez celú Stredozem) s krátkou zastávkou pri dverach elfského kútika dotiahnutá až do sídla temnoty a zla. Tam ju násilím usadili a za zvukov neutichajúcich bubnov jej na čelo namaľovali červené oko, doplnené kvavo červenými šmuhami na lícach. Po „označkovani“ jej konečne dovolili odísť a spolupracovníkov (zradcov) z radov PTP odmenili obaťovanými elfskými očami. Aké nechutné!

Con pokračoval ďalej. Keď po čase nahnevaná, rozčarovaná a od potupných znakov očistená Silwen prišla do herne a ku kartičárskej PTPákom prehovorila kárvnym tónom, nebrali ju príliš vážne. Tak Sil, ešte rozčarovanejšia, odišla. Karty sa hrali ďalej, osadenstvo sa venovalo programu a ja potulkám po škole. Zašla som aj do elfského kútika, kde som našla Silwen a Isil, ktoré sa naplno venovali... PTPáckej vlajkell! Prilepili na ňu zelené lištočky, srdiečka, lebky dorobili trošku plisne pera a pridal pári hesiel ako „Love and Peace forever“ alebo „Svetlo je naša cesta“, či dokonca „Elfovia sú našim vzorom“ a „Milujeme Legolasa“. Nadišiel čas pomsty! Taktô vokusne vyzdobenú vlajku sme vyvesili na nástenku nad knifkucepkým pulmom a čakali. Ganjalf okolo prešiel bez povšimnutia, zbabelo sa uškrňajúc našim smerom, nasledovaný Randirom. Až Depres, a to hľadám len vďaka výške umiestnenia jeho rozhľadne, si TO všimol. Ráznym pokrikom zval Temný Prápor, ktorý urýchliene strhol a odzdiobil ukradnutú vlajku. Nahnevané, urazene sa obhliadlajúc ponad plece, so slovami „Toto je Vojna!“ vypochodovali von. Sedeli sme na schodoch, očakávajúc protiúder. Prekvapujúco nespravili nič, akurát večer sa pokúsili Silwen printútiť zjesť mŕtveho sršňa.

Program pokračoval ďalej. V telocvični prebiehala beseda s paní Pošustovou, českou prekladateľkou Pána Prsteňov, po ktorej v

Shadow (sa) hra

jednej z tried nasledovala prednáška, ktorej popularita presahovala kapacitu triedy. „Elfovia - sexuálny symbol doby“. Musím povedať, že mimoriadne pútavá, na ktorej som sa okrem iného dozvedela, že elfovia sú akési zrkadlo dnešnej doby a našej možnej budúcnosti, ale tiež to, že muži milujúci elfky sú pravdepodobne pedofili a ženy milujúce elfov, pokiaľ to nie sú práve nadšené dvanásťky, majú pravdepodobne nezdravo vyvinuté materinsko-opatravateľské city. Na prednáške o drakoch som sa zas dozvedela, že draci sa možno vyvinuli z hmyzu a na „Dynamika sveta J.R.R.T.“ sa zas započúvala do úvah o nekonečne a geometrii. O 19tej vystúpil Loki so svojimi škretmi, nasledovaný nezabudnuteľným JCSoftáckym dramatickým spracovaním Silmarillionu. Program sa rozbiehal, zábava gradovala a ak ste šli po zvuku, vošli ste do Uglúkovo sídla, kde sa konala skvelá bubnováčka. Zloženie kapely: bubny - mnoho, od najmenších až po obrovské; hrkálka - cca jedna; akordeón - cca jeden; tleskajúce ruky - veľmi veľa. A uprostred kruhu stai na zemi lampáš, jediné

Skreti doupe

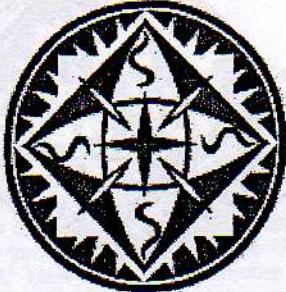
osvetlenie celej miestnosti. Skrátka a dobre, atmosféra aká ma byť. Hudby ale nikdy nie je dosť a tak o pol desiatej večer sa v telocvični rozoznel ďalší vzácny host, kapela „Triezvi hobiti“, ktorá svojou veselostou a rezkým prejavom roztieskala a rozspievala celú telocvičnu. Zábava pokračovala, pre niektorých až takmer do svitania, pre tých viac ospalých sa končila skôr. A niekedy medzičasom zmizla PTP vlajka po druhý krát.

A prišla nedele. Ranné vstávanie bolo akési tăžie a smutnejšie. Pre niektorých kvôli nedostatku spánku, ale mnohým to spôsoboval bližiaci sa okamih lúčenia. Ach, tie rozlúčky a odchody. Už od rána bolo vidno, ako postupne miznú zo zeme karimatky, ako ubúdajú ľudia a z rôznych kútov zaznievali tóny lúčenia, plné smútku, ale aj nádeje z ďalšieho možného stretnutia. Mne osobne sa veľmi páčil moment, keď som vošla k škretom, prilakaná zvukom hudby a s potešením som zistila, že sa orchester rozrástol, o pár fláut v podani elfov. Koniec koncov, Elf, Škret, Trpaslík, či Človek, Comy sú hlavne o zábave, priateľstve a spoločnej láske k Fantastike. O to smutnejšie mi bolo, keď asi o hodinku neskôr som v tej istej triede našla už len usporiadane lavice a dvoch organizátorov v civile, ako zamietajú posledné omrvinky po škretnej hostine.

Po škole sa nás tmilo čoraz menej, navštěvovali sa posledné, zväčša umelecky zamerané prednášky, u elfov sa konala rozlúčková tančovačka a v telocvični veľký vedomostný kvíz, v ktorom sa do finále dostala aj jedna Slovenska. O 14:30 nasledovalo odovzdávanie cien, kde opäť triumfoval Loki a jeho kresby, a záverečné slovo organizátorov. Tak sa Con oficiálne skončil.

Potom nasledovalo už len rýchle balenie, rozlúčky, objatia, výmeny kontaktov a sem tam padla aj nejaká tá slza. A tak aj my, s batohmi na chrbotoch a nostalgiou v očiach, sme zatvorili Bránu na ZŠ Grafická a so slovami „zbohom o rok“ sa vydali v ústrety realite bežného života.

Katarína „Crankia“ Jurdáková

V dňoch 14. – 16. januára 2005 patrili priestory ZŠ na Grafickej ulici v Prahe nám: tolkienofilom, tolkienistom, tolkienológom. Zišlo sa tu ozaj obdivuhodné množstvo všakovávnych entít, i keď s minuloročnými takmer štyromi stovkami účastníkov sa to nedalo porovnať.

TolkienCon 2005 zorganizovalo osadenstvo diskusného fóra na www.jcsoft.cz v spolupráci so „Spoločnosťí príatel dila pana J. R. R. Tolkienu“ (www.tolkien.cz). Išlo o akciu nemaľého formátu, organizačne i priestorovo náročnú. Napriek tomu sa však hlavným organizátorom (menovite Belcarnen, Láfa, Ekan, Lindatirion) podarilo preskočiť všetky podhodené polená i nastrčené nohy.

To, aká nálada panovala v priestoroch Conu, ste sa mohli prezvedieť z predchádzajúceho reportu od Cranky. Ja sa v tom svojom zameriam na prednáškové línie Conu (teda aspoň na tie, ktoré som absolvoval). Celkovo bol výber a usporiadanie jednotlivých prednášok veľmi dobre vyvážený. Pojednávania o jazykoch (Tolkienove jazykové zdroje, História sindarštiny) striedali prednášky tematické (Zbrane a zbroje v Stredozemi, Tolkien v hudbe, Tolkien v obrazoch), boli tu zastúpené besedy o jednotlivých rasách (Draci nielen v Stredozemi, Orkovia, Elfovia ako sexuálny symbol doby), ako aj divadelné a iné živé vystúpenia (Pád Gondolinu, MontyPythonov Silmarillion, Koncert „Triezvy Hobitov“). Bolo z čoho vybrať...

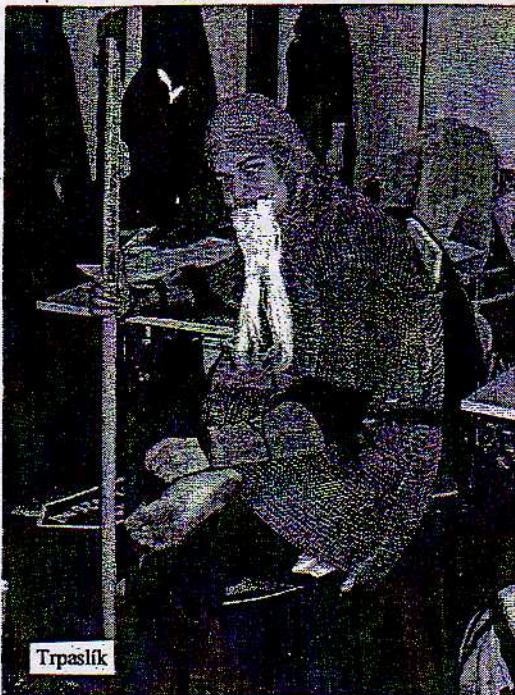
Triezvi hobiti

Sobota začala zostra.

Andreho prednášky sa stali neoddeliteľnou súčasťou intelektuálnej línie TolkienConov. Vo svojom súbore prednášok „Fenomény“, ktorý Andre započal už minulého roku, sa venuje najmä problematike Fíar a Hrór (v zásade ide o vymedzenie Duše a Tela), ktorú nenájdeme načrtnutú (ak, tak len veľmi letmo) v podstate v žiadnom z diel publikovaných za Tolkienovho života. Tolkien sa však tomuto takopiediac filozofickému problému venoval, a nie málo. Ontologické otázky (okrem iných) týkajúce sa fungovania svojho sveta rieši Tolkien v textoch, ktoré vyšli editované jeho synom Christopherom a dostali názov History of Middle-Earth (dosiaľ vyšlo 12 zväzkov). Nečudo, že Andreho prednášky sú pre niektorých pomerne ľahko stráviteľné. No pre tých, ktorým Hobit, Pán Prsteňov a Silmarillion nestačia, ide skutočne o mimoriadne fundované pohľady na komplexnosť Tolkienovho sveta.

Sobotňajšie dopoludnie sa aj ďalej nieslo v intelektuálnej rovine. Pokračovalo totiž prednáškou „Tolkienove jazykové zdroje a problémy prekladu“ v podaní Silenta. Autor v nej podal veľmi zaujímavý prehľad jazykových inšpirácií, ktoré podnetili, alebo mohli podnetiť profesora Tolkiena k vytváraniu vlastných jazykov. Asi mälokto vie, že pri vzniku valaštiny (asoň tých niekoľkých známych slov) vychádzal pravdepodobne Tolkien z babylónčiny. Už známejší je fakt, že zvukovo je elfština analógom finštiny, ktorá sa však riadi jazykovými zákonmi platnými pre gréčtinu a latinčinu. Silent sa tiež venoval najčastejším problémom pri prekladaní Pána Prsteňov. Prednáška vyústila do plodnej debaty s obecenstvom, pričom mi nedá nepochváliť sa mojom účasťou na nej.

Priestory telocvične následne niekoľko hodín okupoval HaD rozoberajúci problematiku „Zbraní a zbroje v Stredozemi“. Systematicky zabýval nielen do typov a výroby jednotlivých zbrani používaných národní Stredozeme, ale aj do základných vojenských taktík a obliehacích strojov. Prednáška vyznela nanajvýš na mieste, zvlášť keď si každý účastník premietol v mysli Jacksonove „vojnové kreácie“ na plátnach kín a uvedomil si, koľko prehmatov a nezmyslov sa do filmovej podoby Pána Prsteňov primiešalo. Napriek drobným odbočkám k filmu sa však HaD pridržiaval výlučne citátov z Tolkienových diel v kombinácii so stredovekými vojenskými reáliami. Kvalitu prednášky umocnil aj fakt, že samotný HaD sa narábaniu so zbraňami venuje vo voľnom čase aj prakticky.

Trpaslík

Asi najväčším osobným zážitkom tohtoročného TolkienConu bola pre mňa moderovaná diskusia s Paní Prekladateľkou. Nejeden čitateľ Pána Prsteňov sa iste pristavil pri mene Stanislavy Pošustovej, ktoré figuruje na predsádkе drívnej vašiny Tolkienových diel alebo diel s tolkienovskou tematikou publikovaných v susedných Čechách. Pravdu napíšu, pani Pošustová som si predstavil ako úplne suverénne vystupujúcu znalkyňu Tolkienovho diela. Preto bolo pre mňa prijemným prekvapením, keď som mal možnosť asoň trochu spoznať uzemčistú a milú osôbkú, ktorá sama seba považuje za veľkého Tolkienovho fanúšika, za nič viac a nič menej. Paní Pošustová sa cítila trošku nesvoja, ved' uznanie, keď sa na vás diva toľko párov očí všakovakej hávede. Telocvična, kde diskusia prebiehala, praskala vo švíkoch.

O 19:00 hod prišiel rad na moju prednášku s poetickým názvom „Orkvia“. Zaobral som sa v nej otázkou vzniku i rozmnожovania „skrétihó“ plemena, etymologickému pozadiu slov „orc“, „goblin“ a viacerým im podobným. V ďalšej časti som stručne oboznámil publikum s bojovými aktivitami orkov v priebehu vekov Ardy. Na záver som uviedol stručný prehľad orkov očami umelcov. Celkovo som bol so svojim účinkovaním na tohtoročnom TolkienCon spokojný. Najmä však kvôli tomu, že som si uvedomil, kde robím chyby v prejave a v čom sa musím ešte zlepšiť, aby to na budúci rok bolo ešte lepšie!

Skréti z Trutnova

Františka Vrbenská nemôže chýbať na žiadnom z českých conov a TolkienCon 2005 neboli výnimkou. „Láska, Trón, Meč a Smrť“ – takto záhadne znel názov príspevku skutočnej znalkyne fantastiky. V komornej atmosfére jednej z tried sa do neskorých nočných hodín rozoberala otázka lásky medzi Aragornom a Arwen, ale nielen to. Po čase diskusia nabrala samopašnejši spás rozoberajúc sexualitu elfov. Mimočodom, napadlo vás niekedy, ako dlho trvalo, kým taký elf pri svojej nesmrteľnosti dosiahol orgazmus?

Nedeľné ráno bolo pre väčšinu účastníkov conu veľmi drsné... Avšak tí, ktorí obetovali tých párr hodín spánku a zúčastnili sa posledných prednášok, veru neobanovali.

V skorých ranných hodinach (9:00) prezentoval Belcarmen výsledky svojho internetového prieskumu zameraného na hudbu inšpirovanú Tolkienom. A ľudčeka by ani vo sne nenapadol, koľko hudobných formácií Tolkienovo dielo oslovilo. To, že z Tolkienu čerpajú mnohé metalové spolky (od Blind Guardian po Summoning), je známa vec. Aj folková scéna je pômerne veľká. Ale džez alebo hip-hop s tolkienovskou tematikou som si predstaví nevedel... Teraz už viem.

Nasledoval „Tolkien v obrazoch“ v podaní sympatickej Lyrel. Alana Leeho a Johna Howeia pozná určite každý zainteresovaný. Ale nielen o nich sa tu hovorilo. Spomenuté boli samotné začiatky ilustrácie a ilustrovania a k vyššie spomenutým umelcom bol pridaný aj profesor Tolkien, ako určite najlepší zobrazovateľ svojho sveta.

Pred vedomostným kvízom a oficiálnym ukončením celej akcie bol na programe skutočný bombónik. Smaug si pripravil vskutku pútavú prednášku – „Mohol Západ vyhrať“ aj bez zničenia Prsteňa? Pri hľadaní odpovede na túto otázkú Smaug rozpitýval celú Vojnu o Prsteň, počnúc sčítaním vojakov všetkých zúčastnených armád až po analýzu jednotlivých bitiek na južnom i severnom fronte. Vedeli ste, napríklad, že Vojny o Prsteň sa zúčastnilo viac ako štvrt' milióna vojakov, z čoho mal Sauron vyše trojnásobnú presiu?

Ci už by bolo Zlo bez zničenia Prsteňa porazené alebo nie (Smaug došiel k záveru, že Západ by ťancu zvíťaziť mal...), to už nás trápiť nemusí. Rozhodlo sa o tom už pred dávnymi vekmi. Chvála Valar, v prospech Dobra.

Matúš „Loki“ Hyžný

PŘEDNÁŠKA ELFOVÉ – SEXUÁLNÍ SYMBOL NAŠÍ DOBY?

Ilustrácia: Daniela „Dandy“ Bodíšová

Byl Beren pedofil? Co znamená „elfovitost“? Legolas jako z televizní reklamy aneb chceme skutečně elfy, nebo jsou jen předmětem módy?

Cílem přednášky je zevrubně prozkoumat sexuálnost elfů, důvod jejich komerční popularity, proč se elfové lidem líbí a jestli se vůbec elfové lidem líbí a hlavně, co je záhadný pojem ELFOVITOST. Cílem není si kohokoli znepráťit, takže pokud se zde mezi vámi nachází nějací ortodoxní Quendi, kteří by se mohli cítit uražení, prosím je, aby odešli nejlépe do mnohem serióznějšího Elfského koutku. Ráda bych totiž odjela z Prahy v jednom, nejradijněji nepoškozeném kuse.

ELFI

se budu zabývat z fyzického a sexuálního hlediska (nečekejte žádné fáa a hráa a podobné nesmysly). Někdo možná namítne, že Sředozem není sexuální svět, že taková téma do něj nepatří. Ale vezměte třeba takový Silmarillion – je plný znásilnění, incestů a potlačených tužeb. Proniká to i do Pána Prstenů – Aragorn si přece vzal svou vzdálenou tetičku. V souvislosti s tím doporučují článek Júfiny Kmíkové *Tolkien s hvězdičkou aneb Nebezpečné známosti*, který vyšel v Imladris č. 1/2004.

Autori fantasy, kteří převzali alespoň částečně do svých světů tolkienovské elfy, se stále drží určitých charakteristických rysů, obecně nazývané ELFOVITOST. Jde o soubor vlastností, které dělají elfa elfem. To je ovšem definice kruhem. Stejně jako bych řekla, že psychologie se zabývá psychikou člověka, nic víc neprozradí. Pojem elfovitost je komplikovanější, než by se na první pohled zdálo, já jsem ji pracovně rozdělila na fyzickou – vnější a vnitřní – psychickou, objektivně hůře popsatelnou. Vymezení elfovitosti by pak znělo: souhrn rysů (většinou považovaných za atraktivní), odlišujícího elfa od běžného člověka.

VNĚJŠÍ ZNAKY ELFOVITOSTI

Jako první vnější znak elfovitosti musím jednoznačně uvést *štíhlou postavu*. Objevuje se elfové drobnější i vysoci, i samotný pan Tolkien se nějak nemohl rozhodnout, kterou verzi vybere, a tak vyzkoušel pro jistotu všechny varianty: menší (Ztracené příběhy), vyšší než lidé (Silmarillion) a „scvrkávající“ se elfové Pána prstenů. Rozhodně ovšem nepotkáte elfa tloušťku, což souvisí také s jejich poněkud anorektickým vztahem k jídlu.

Tak si to rozebereme z pudového hlediska, což se nám bude později hodit na konkrétních příkladech. *Výška* už v pravěku vyznačovala silného jedince, jedince s přirozenou autoritou. Naproti tomu *štíhlost až éteričnost* není přirozeně vhodnou konstrukcí pro přežití a člověk si podvědomě vybírá partnera podle toho, jaké vidí šanci efektivnosti jeho genů. To je jeden z důvodů, proč některým hercům po uvedení jejich filmů, zejména dobrodružství z antických dob, kde ukazují pod kyrysy a sukýnkami nabušené svalstvo, prudce stoupá popularita. Toho gladiátora si totiž umí představit, jak jde s kyjem na mamuta a přinese domů ohánku na polívkou. Ale elfa? Dost dlouho se mi ta představa zdála šílená, ale jak jsme viděli v Návratu krále, nic není nemožné. Toyota Legolas dokázal, že se svou spidermanovskou technikou podobné zvíře taky skoří.

Jenže... pravěké pudy, co se týče tělesné stavby nemluví v elfi prospěch.

Stejně tak je tomu u žen. Pravěké umění zobrazovalo ženu jako postavu plných tvarů, žádnou kostičku, která by nepřežila první porod. Štíhlost elfek je z hlediska reprodukce neperspektivní. Považují výrazné mateřské znaky, lhadra a boky za ženské lidské atributy. Nahrává na to samotné pojmenování elfich pohlaví v Tolkienovi. Daleko častěji než *she-elf*, používá termín *elf-maid*, překládáno do češtiny jako elfi dívka, ať je jí sto (tedy věk kolem konce děství) či pět a půl tisíc. *Maid* ovšem může znamenat i panna, tedy nikoli žena. Postrádá výrazné znaky sexuality, působí jaksí „náctileté“. No a tím se dostáváme k trendu naší doby, kdy se modelky na předváděcích molech stylizují do náctiletých děvčat a tím nahrávají pedofili. Pak už nerozlišíte, která je opravdu náctiletá a třeba předčasně vyspělá, a která je pětačet, ale vypadá jako reklama na hlad.

Stejně tak „elfové-samci“ postrádají právě onu zmíněnou muskulaturu a další znaky, o nichž bude ještě řeč a působí tím sice mladé, ale, abych použila eupemismus, „čtyřprocentně.“ Jakýsi setřený rozdíl mezi pohlavími elfů je způsoben tím, že jejich účelem není hlavně rozmnožování, zachování rodu, jak je tomu u lidí, ale samotné bytí. Dlouho žijí, i když nenáročná populace rychle se množící by brzy zdecimovala veškeré zdroje. Elfové jsou proto stvořeni méně sexuální a samotný Tolkien naznačil, že elfové, po té, co si udělali průměrně dvě děti, se už nějakým mileneckým soužitím nezabývají. Samozřejmě, že existují výjimky. Zpočátku bylo totiž nutné elfi populaci zvýšit na určitý stálý počet. Finwë, Fëanor či Finarfin plnili předepsaný adamovský úkol – naplnit Ardu Prvorozénými. V dalších generacích sexuální appetit poklesl.

Jsou rovněž i jiné pohledy na tuto skutečnost, u některých autorů, lépe řečeno autorek, najdeme spoustu elfich seladonů, aie elfovitosti zůstávají věni. Elfovitost tedy znamená v prvé řadě štíhlost a éteričnost, ovšem jak si povíme později, tento konstrukční nedostatek je kompenzován jinou elfi kvalitou, imunitou. K tomuto vnitřnímu znaku elfovitosti se ještě dostanu.

Tady bych se pozastavila u jedné zajímavosti. Tendenci lidské rasy je zvyšování průměrné výšky a vzhledem k tomu, že přestaváme používat mnoho svalů, protože je vůbec nepotřebujeme, i jistá subtilnost, kterou si však mnoho lidí

pokazi špatnou životosprávou. Znamená to tedy, že postupně „elfujeme“? Chtěla bych jako jeden z důvodů elfi oblíbenosti předložit to, že se lidé postupně stávají čím dál víc elfovitými a elfové jsou tak pro ně bližší, jakýsi symbol, kam nás vývoj spěje, takže to v budoucnu bude vypadat.

Dalším faktorem, podle kterého poznáte elfa jsou vlasy. Elfové mají většinou dlouhé, kvalitní a bohaté vlasy. Nemyslím si, že by při hodnocení přitažlivosti v tomto případě nějak výrazně záleželo na jejich barvě, mohou být černé, světlé, syté barvy jsou jistě upřednostňovány před melírem. Samozřejmě neberu v potaz fosforové růžové, brálové, tyrkysové a ostatní varianty, jakých se elfům dostává například v zemích vycházejícího slunce. Jedna z věci, kterou ve filmu Pán prstenů dostatečně nezvýraznili, jsou právě přednosti elfi hřív. Poprvé, třeba taková Galadriel, podle záře jejíž vlasů měl skout Fëanor silmarily (!), měla jakési splhlé parousy neurčité šedé barvy, o které bych, být Gimlim, neměla nejenmenší zájem. K fenoménu filmových elfů se však ještě dostanu.

Ruku v ruce s vlasy jde také ochlupení. Elfové, jak známo, mají pouze řasy a oboče, což opět hráje pro teorii jejich asexuality, z lidského pohledu, protože ochlupení je u člověka projevem dostatečné činnosti hormonů. Má-li muž vousy, signalizuje to jeho ploditelskou připravenost, vůdčí úlohu. Zarostlý Aragorn je toho důkazem. Ovšem i zde nám evoluce nahrává ve prospěch elfů. Lidé ochlupení ztrácejí, přestávají je potřebovat. Myslím, že přitažlivost nedostatku ochlupení se nedá nijak globalizovat, ale v lidské společnosti vladne trend se chlupů a chloupků zhavovat.

Pohled je také často zdůrazňován. Charismatický, jiskrný pohled je přece součástí atraktivních jedinců odnepaměti. Takový hrabě Drákula, další z velkých sexuálních symbolů (a zároveň připomínám odvrácená strana nesmrtelnosti) je svým pohledem proslulý. Uřknutí je často spojované se silou pohledu čarodějníc, představujících ve středověku zakázané sexuální praktiky. Oči k tomu prostě taky patří, jsou výrazem neverbální komunikace.

Všimli jste si toho, jak tyhle věci nahrávají současným trendům MÓDY A REKLAMY? A čeho reklamy, které své výrobky propagují, využívají?

Budete stíhlí, abyste byli sexy.

Mějte kvalitní vlasy, netřepené, lesklé, hladké, bohaté, bez lupů... je to přitažlivé.

Holte si nohy, podpaží, tváře, chlupy v nose a bůhvídko ještě, vytrhávejte si oboče. Žilet, pro muže to nejlepší... A o co jde? No samozřejmě o ulovení partnera.

Stejně tak řasenky slabují světný pohled.

Otzáka však zní, jestli je to, co nám sdělovací prostředky nutí, přirozené, nebo pouze lukrativní.

Ne, na špičaté uši jsem rozhodně nezapomněla, to se nebojte! Špičatá ouška, něco, co dělá skutečně elfa elfem, ten nejvýraznější znak elfovitosti, jsem si nechala až na konec viditelných znaků. Přemýšlela jsem, k čemu tak asi slouží. Nejdřív jsem měla za to, že nemají žádnou funkci, že je to stopa pohádek, zbytek skřípovství, které si elfové donesli při svém vstupu do fantasy. Nikde není zdůrazněno, že by tvar jejich uší nějak výrazně zlepšoval jejich sluch. Všude se mluví o jejich zraku, ale sluch zůstává upozaděn. Nedá se ani říct, že by byly symbolem přitažlivosti. Jediný, koho evidentně vzušuje, je filmový Aragorn ve Dvou věžích.

Došla jsem k tomu, že špičaté uši jsou jednoduše na to, aby bylo možné rozpoznat skutečného elfa od člověka, který pouze jako elf vypadá, tedy nese vnitřní znaky elfovitosti: je hubený, oholený, má pěkné hárko a nosí výrazně kontaktní čočky. Uši jsou signálem, že tato osoba je elf, žádná třasořítka, ale bytost *imunní* vůči všem nakažlivým nemocem. A tím se zároveň dostávám k prvnímu VNITŘNÍMU ZNAKU

elfovitosti. Naše podvědomí, které rozhoduje při pudových záležitostech, totiž nechápe tak abstraktní pojem, jako je nesmrtelnost, ale imunitě, té rozumí. Znamená dobrý genofond, který se předává potomstvu.

Na tomto místě bych si dovolila citovat z článku *Nesmrtelnost elfů a její důsledky*, který vyšel v občasníku SFK Palantír Šedý zákal č. 1/2003.

„Elfové nestárnou. Vidím pouze dvě řešení tohoto dilematu. První z nich by předpokládal, že elfi genetická informace je uložena v cyklické formě DNA, která je mnohem „odolnejší“ vůči působení zuba času, a tak jsou nově vzniklé buňky po genetické stránce dokonal kopí originálu, a jedinec tedy nestárne. Ale toto uspořádání dědičné informace zabraňuje tvorění nových genových informací, což by popřelo možný, a pro některé očividný vývoj tohoto druhu... Bohužel, jak jsem napsal, toto uspořádání DNA neumožňuje tvorění nových kombinací, a tudíž neumožňuje pohlavní rozmnožování. Vzhledem k tomu, že elfové jsou rozděleni na dvě pohlaví, je možno usuzovat na pohlavní způsob rozmnožování, i když to nebylo v dilech o Středozemí explicitně zmíněno (jsou zde možnosti pučení, příčného a podélného dělení).“

Jako druhé řešení přichází autor s převratnou myšlenkou o roli nanorobotů, jež je velmi interaktivní, ale bohužel na ni není v této přednášce místo.

Mě však při čtení tohoto článku napadlo, zda u elfů nejdé o hermafroditismus, oboupholavost, podobně jako u hlemýžďů. Rozdělení na dvě pohlaví není stoprocentně dokázáno. Jak už jsem naznačila, pohlavní dimorfismus, dvojtvarost, je u elfů velmi nezřetelná. Elfku je možné snadno zaměnit za elfa, což se hodí zejména v době válek, kdy je potřeba zvýšit stavby ve vojsku. Nahrává tomu fakt, že u skřétů, vzniklých z elfů, samici od samce vůbec nerozeznáme. Aragorn je podle všeho mnohonásobným vrahem skřetích žen!

DALŠÍ VNITŘNÍ ZNAKY ELFOVITOSTI

- O elfech víme, že jsou v různých ohledech ŠIKOVNÍ, tahle vlastnost se dokáže upotřebit, (s mnoha elfy nemotory jsem se nesetkala).

- Ač tomu jejich konstrukce nenapovídá, jsou i tělesně ZDATNÍ, jak už jsem naznačila u Legolase.

- A většinou INTELIGENTNÍ. Elf – trumbera, to by byl výsmech žáru. Inteligence samotná je z hlediska přírodního výběru také velké plus.

- Přitažlivá je ovšem i jejich *dłouhověkost*, není přece nad zkušeného jedince. A tady zase narázím na fakt, že lidský věk se stále prodlužuje a za pár set let se možná přiblížíme Númenorejcům a kdo ví, třeba jednou se tu Věc Makropulos podaří objevit. Je tedy cílem lidské populace zefovět? Tedy, aspoň západní civilizace...

VZTAHY ELFŮ A LIDÍ V TOLKIENOVĚ

Zpátky ke Středozemí. Zatímco v jiných fantasy světech se to *půlelfy* jen hemží, v Tolkienvi je takových svazků poskrovnu. Vychází to hlavně z předpokladu, že elfové a lidé mají rozdílné duchovní zájem a něco jako „Prostřední děti“ není na Arđe definováno. Je nutné zamyslet se nad tím, jaké vlastnosti by půlelf zdědil. V genetice to funguje většinou tak, že ty nejlepší. Z toho vyplývá, že by to byl v podstatě elf, který by se rychle množil. Pan profesor si byl také vědom ošemetnosti populace, která by vlastnosti těchto dvou ras skloubila, i když se tomuto tématu tak docela nevyhnul, ale všichni víme, jak Númenorejci dopadli. Přesto k svazkům mezi elfy a lidmi docházelo, i když v zaznamenaných dějinách jen minimálně. Lépe řečeno, z těch „legitimních“, to byly jen dva. Beren a Lúthien a Tuor a Idril. Poněkud pokoutně se k nim dá počítat také elfka Mithrellas, která zušlechtila krev rodu Imrahila z Dol Amrothu. Do očí bije, že z těch tří tu máme vzdycky elfů dívku a lidského muže. Proč? Z toho, co jsem již naznačila, vyplývá, že ti chlapi měli utajené pedofilní sklony. No a

zmiňení elfky byly něco jako elfí nymfomanky, nespokojily se s průměrným elfem a tak si našly pořádného mužského. Ne každá to vydržela, Imrahilova prabába, jak víme, utekla a ke svým dětem se nevrátila.

U lidských ras někdy dochází k mišení kvůli válce. Znásilňování, z nichž se dříve rodili např. v Americe mulati, zambové a mestici. Jenže ve Středozemi žádné výrazné nepřátelství mezi Ilúvatarovými dětmi nebylo, k otevřeným konfliktům nedocházelo a pokud se namanul takový člověk, který by znásilnil elfku, bylo mezi elfkami podle Laisi Finwen dobrým zvykem dobrovolně odejít ze života. A jestli elfové znásilňovali ženy, o tom dost pochybuji. Ne že by toho nebyli schopni, spíš si myslím, že pro elfy není žena atraktivní, právě kvůli svým ryzě ženským tvarům. Na elfa je příliš drsná. Neodvážuji se uvažovat o lidském muži, který by znásilnil trpasličku, to je podobně úchylné, řekla bych. Ženy jsou v tom nevinně, svaluji veškerou vinu na elfy. Určitě by se totiž našlo víc než pár žen, které by byly elfkou svolné. Třeba ty se silným mateřským a ochranitelským pudem.

ELFOVÉ VE FILMU

Především je nutné si uvědomit, že ve filmu nehrájí elfové, ale pouze lidé, kteří se za elfy namaskovali, a ještě ke všemu většina z nich postrádá vnejší znaky elfovitosti, jak jsem je uvedla. Byli prostě příliš poliděti, a to nejen volbou herců. Je škoda, že pokud se řekne elf, vybaví si spousta lidí právě jejich filmovou podobu.

O Galadrieliných vlasech jsem se už zmínila. Celeborn nepřekáží, ale i jeho výraz je prostě lidský, zvláště v rozšířené verzi Společenstva.

Nerozebírala jsem pojmem krása z toho důvodu, že je příliš abstraktní a subjektivní. O elfech se traduje, že mají být krásni. Vykládá se to jako ušlechtilých, jemných rysů, bez výrazných vad klíče a jiných deformací.

Filmový Elrond je ošklivý. Můžeme případně chválit jeho herectví, ale jeho obličej prostě nepředěláme. On je důkazem, že jsou elfové příbuzní se skřety. Ze je na elfa starý, to bych netvrdila. Pár tisíc let života se nějakým způsobem projeví, jeho tvář měla být „bezvěká“. V Hobitovi je přirovnána k hřejivému létu nebo tak nějak, což také pokulhává.

Představitelka Arwen Liv Tyler popřela, co jsem přednesla o neženskosti a štíhlosti elfických dívek. Je to pořádný kus ženské s nádry a boky jak má být (ženy), které neskrýjí ani nejchytřejší ušité róby. Z filmové Arwen udělali maminu. Na Arweniny lidskou čtvrtku se vymluvit můžeme jen velmi těžko.

Legolas, idol náctiletých Orlando Bloom, je přirozeně hnědočerný brunet a s blondátem parukou a zvláště ve chvílích, kdy mu zapomněli dát modré kontaktní čočky, vypadá víc jako zombie, než jako ctihorodý syn krále Thranduila.

Samořejmě neopomenu tolík diskutovaného Haldira, který se málem elfovitosti dotkl, nemít stejný problém jako Legolas a nebýt toho, že je poněkud „oplácany“.

Ostatní elfové v pozadí mívali často vyžilé vzezření a ke sličným bytostem daleko. Mám dojem, že si někdy při natáčení spletli komparisty. Využívali jako elfy i ty, kteří přišli na konkurs na skřety.

Ve filmu spoustu fyzických nedostatků zachraňuje dobré herectví a kostýmy, ale opravdové sexuální symboly film nevybudoval.

CO LIDI V SOUČASNOSTI PŘTAHUJE K ELFŮM?

Řekla bych, že zhruba od 60. let 20. století v moderní společnosti dochází k jakémusi rozvoji *kultu mládí*. Dokonale se ho znocnili především hippies. Květinové děti se také zhledly v Tolkienově díle. Elfové působi, zejména v Hobitovi, jako bytosti, které jsou pořád v pohodě, zpívají písničky, meditují s plnou pusou ideálů o ochraně přírody atd. a vůbec se mají fajnové. Příjde nějaká ta lahvička miruviru, čichá se ke kdovíjakým kytkám a rozjede se ten správný rauš...

Pak je to přístup New age, který v elfech vidí dokonalé souznamená těla a duše, jakési řecké „kalo kághatia“.

Ve zmínce o imunitě jsem naznačila další obdivovanou vlastnost elfů – velmi pomalé stářmutí, někdy nesprávně označované za nesmrtevnost. Tudiž lidský obdiv k elfům vyplývá z přirozeného strachu ze smrti a stáří. Objevi se stvoření, která ho mít nemusí, nemají jistý druh slabosti a tím jsou přitažliví.

Posledním faktorem popularity elfů by byla určitá NEDOZRÁLOST. Všimněte si, že průměrný věk fanynek Legolase se pohybuje v řádech těch „nácti“, kdežto například Aragorn nebo Boromir jako představitelé lidské rasy, jsou objektem sympatií žen různé věkové skladby.

ZÁVĚR?

Z toho, co jsem tady uvedla, mi najednou vyplynulo, že elfové jako předmět touhy jsou buď výrazem psychické nedozrálosti či sexuální nerovnováhy, nebo přirozenou evoluční tendencí. Tím jsem vás možná trochu zmátlá, ale nebojte se, já jsem sama sebe taky zmátlá, takže jsme si kvit. Má to rozhodně tu výhodu, že vám nikdo nekáže, jestli je dobré nebo špatné elfy milovat, nebo se s nimi milovat. Já říkám, říďte se tím, co cítíte jako přirozené, ale nepodléhejte reklamám.

Pokud máte pevné nervy, doporučuji navštívit stránky www.menegroth.tk Nellas of Doriath, který se netají svářáným přístupem k elfům sexuálnímu životu a přestože jsou ty obrázky opravdu povedené, nenašla jsem odvahu je tady ukázat, protože se přednáška odehrává před dvaadvacátnou hodinou. Jinak pokud máte zájem poučit se o rozličných položkách mezi elfy, tím myslím homosexuálními páry, zahrnující i incest, vzhůru na tyto stránky.

Veronika Tesařová

Reward: Elven eye

AKO BOLO NA TOLKIENCONE 2005

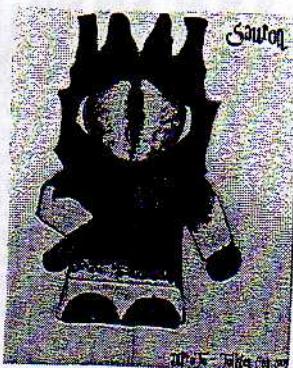
„Jednoducho,
skretí doupě RULEZZZ!“

Númen

„Moc veľa elfov,
moc veľa pesničiek,
ale škretie bubry to zachránili.
PTP RULEZ...“

Randir

„Tolkienisticky, česky,
nezabudnuteľne, zvlášne,
zima.“

Crankia

„Nedá sa zhrnúť jednou vetou.“

Morgoth

„Neopakovateľná atmosféra,
fundované prednášky,
hotový raj pre všetkých Tolkien-positive.“

Loki

„Kiež by sme sa na dačo také zmohli aj my.
Pekná tradícia. Akurát tí elfovia a ich úchylky...
Škreti tam boli aj tak najlepší.“

G

„Kurníkšopa,
že som tam nebola!!!“

Ramgad

Po pláči...

„Veľa všetkého na hromade
a ničoho dosť,
a hlavne to stálo za to,
skreti aj elfci.
A aj to, že som vás,
tolkienisti slovenski,
spoznala.“

Lothmíril

...býva smiech

„Bolo skvelo.
Skvelá herňa,
skvelé prednášky,
skvelí skreti.
Elbi elfovia.“

Lord dePrés

Andrzej Sapkowski – Věž vlaštovy

ANDRZEJ SAPKOWSKI

Táto kniha je vlastne iba úvodom k poslednému dielu, mostikom k poslednej a záverečnej knihe Sagy o Zaklínacovi. Napriek tomu sa *Věž vlaštovy* číta skvele, tak ako aj predchádzajúce diely, a kvalita príbehu nie je o nič nížia ako v iných knihách od Sapkowskeho.

Ciri sa preberá v chate starčo pustovníka v bezvedomí a v kritickom zdravotnom stave. A to ako sa to stalo sa dozvedáme postupne z jej rozprávania. Ako sa ocitla v bažine a prečo bola taká skrvavená? Čo má znamenať jazva po meči, ktorá zdobí jej tvár? Toto rozpráva pustovníkovi, kým sa dáva do poriadku a potom sa vydáva do sveta hľadať zvojich priateľov, aj keď vie že jej po krku ide neútostný lovec ľudí Bonhart. Zatiaľ Geralt, Marigold, Regis, Cahir a Milwa putujú do Nilfgaardu aby zachránili Ciri. Spočiatku je ich postup opisaný v úryvkoch z Marigoldových memoárov „Pil stoleti poesie“ ktoré nie sú veľmi podrobne a až neskôr, keď udalosti naberú opäť späť a dôležitosť, ich autor opisuje aj s detailami. Družina prenáša na územie Nilfgaardu, kde sa k nej pridáva mladá banditka Angoulême. Tá Geralta priviedla za polefom, ktorý sa o Zaklínaca až priveďmi zaujímal. Stretli sa aj s druidmi a vydali sa smerom do knežstva Toussaint. Medzitým sa ešte odohráva Yenneferine osobné pátranie po Ciri na ostrove Skellige. V knihe samozrejme nemôže chýbať trocha politiky v častiach s arcíspiónom Dijkstrom.

Vskutku je zapotrebí velké domyšlivosti a zaslepenosti, aby bolo možné krev prolítou na popravišti nazývať spravedlnosť.

,Mám veľké oči, abych te lepe videli!“ zařval železny vlk. „Mám veľké tlapy, abych te mohol chytiť a stisknout! Všechno mám veľké, všechno, hned se o tom přesvětis na vlastní kůži... Proč sa na mne tak dívne koukáš, malá holčičko? Proč nic neříkáš?“
Zaklínacka se usmála:

,Mám pro tebe prekvapení.“

Michal „Shade“ Grečner

Stratené príbehy Elrondových detí I.

Na údolie sadala noc. Opäť prikryla les čarovným závojom tmy, postriebreným mesačným svitom. V korunach stromov sa ticho ozýval hlas vetra, ktorý sa šepotavo zhováral s listím. Elladan nečujne kráčal do Elrondovej záhrady. Za mostom, cez lesnú bystrinu, spomalil. V duši sa mu ozval prázdný smútok. Zlovestne mu predpovedal osud, ktorý sa naplní, ak neposlúchne slová rozumu a otvorí náručie srdcu. Stažka sa nadýchol, zrychli krok a stratal sa v temi stromov.

*****

„Nastúpiš na lod’ a odideš. Nesmieš tu ostat! Pre elfov Stredozem viac nie je bezpečná. Pochop, zrádzam svoje srdce, svoj život a lásku, ktorú som si navždy ukryl pre teba, ale nemôžem opustiť otca, brata a sestru. Je moja povinnosť zotrvať po ich boku. Ale ty... ty musíš opustiť smrteľné brehy, lebo tu už čiha iba smrť... Ak to bude mojim osudem, vyhnete sa jej, nasadnem na bielu lod’ a navždy spolu ostaneme žiť v milosti Valar na brehoch posiatých perlami a každým dňom nás bude prebúdať hudba Ulmových lastúr a spev čajok vysoko na nebi.“

„Niel,“ zúfalzo vykrikla.
Po prvykrát v jej dlhom živote sa jej v očiach zaleskli slzy, ochutnala ich slanú príchuť a pocitila ťažkú bezmocnosť. Stála tvárou v tvári bytosť, ktorú lúbila viac ako čokoľvek iné, tichými prosbami nútene opustiť svoj život, jeho život, život, ktorý milovala a nenávidela zároveň.

„A Arwen? Tá vari opustila lásku? Vzdala sa sudy nesmrteľných pre obyčajného človeka, ktorý, rovnako ako všetci ostatní, zhynie pod čepelou času. Nesmieš ma nútíť, aby som odísala! Budem tu čakať na teba, aj keby to malo byť do konca mojich dní!“ Plačom sa jej zlomil hlas. Jej krásnu bledú tvár zaliali slzy, ktoré sa púšťali z očí a vytvárali cestičky trblietavé ako žilky mithrilu.

Odvrátil tvár. Ťažko znašal jej utrpenie. Bol by pre ňu obetoval všetko, ale jeho česť ho viedla inou cestou. Musel sa v boji postaviť po boku brata Elrohiru. Musel... Bol mu oddaný tak, ako môže byť oddaný brat bratovi. Slúbili si večnú vernosť a vedel, že ak raz odide do Zeme Neumierajúcich, odíde s ním.

Galmíriel ticho vzlykala. Zakrývala si rukami tvár. Bola nežná a krásna ako krehká kvetina nastavujúca svoje skrehnuté lupene vychádzajúcomu slnku. Miloval jej pohľad rovnako ako hviezdnaté nočné nebo, ktorý však bol teraz zakalený trpkostou očakávaných udalostí. Zahľadel sa jej do očí a pochopil, že to nebo práve stratil... Vzal ju do náručia a ponoril tvár do jej čiernych kučier. Voiáli lesom, kvetmi, ránom i nocou, omamne, sladko i sviežo zároveň.

„Odideš. Kvôli mnene,“ pošepol jej do vlasov, obratil sa a odíšiel, kym stihla zazriet’ slzy v jeho očiach.

*****

Zástupy elfov v šedých pláštoch mlčivo schádzali do prístavu. Galmíriel sa držala dreveného okraja lode a pozorovala Lindon ožiareň tisícami žiarivých lampášov. Medzi nemými tvárami hľadal tú jednu...

„Nepríšiel,“ vyrieckla do prázdnia. „Zbohom, Elladan, syn Elrondov.“

*****

Krčovito zvieral v dlani prameň vlasov, ktorý mu darovala v noc, kedy sa spoznali. Voňal rovnako ako vtedy, voňal rovnako ako ona. V diaľke stál jeho domov, opustené skryté údolie Imladris.

„Pod,“ povedal Elrohir, vrazil bratovho koňa za uzdu a vykročil po lesnej ceste strácajúcej sa v skalnej brázde.

Veronika „Silwen Lindariel“ Bugalová

KRAJOVÝ KALENDÁR alebo AKO ZAZNAMENÁVALI ČAS HOBITI

V tomto čísle vám prinášame ďalšiu časť reformovaného krajového kalendára. Dozviete sa niečo o historickom pozadí reformy, ktorá mala za následok napr. dnes už samozrejmu vec, akou je sviatok menín. V budúcom čísle si zoberieme pod drobnohlád samotné mená používané hobitmi. Neskôr sa budeme venovať celkovej stavbe krajového kalendára, pripravená je aj kapitolka o dieloch v týždni. Máte sa na čo tešíť...

RODOSTROMY HOBITÍCH RODÍN

Všetci hobiti boli rodovo založení a veľmi starostlivo vymenúvali svojich príbuzných. Kreslili dlhé a zložité rodostromy s nespočetnými vetvami (V styku s hobitmi je dôležité pamätať si, kto je s kym príbuzný a v akom stupni.). V hobitej nore by sme preto na stenách našli krásne maľované rodokmene v honosných ránoch. Hobiti si tieto „obrazy“ vešali najčastejšie v priestoroch, ktoré boli pristupné návštěvám. Niektoré rodiny ich mali umiestnené v chodbe, podľa možnosti hneď vedľa vesiakov. Keď si teda návštěva odkladala štavstvo, neušiel jej pohľad na maľovaný rodostrom majiteľa nory. Týmto nenútencím spôsobom sa hobiti dokázali pred vzácnymi hostinami pochváliť, akých majú vznešených predkov, a hlavne to, že svojich predkov poznajú (teda aspoň po mene).

Hobiti boli rodokmeňmi doslova posadnutí. *Vyžívali sa vo veciach, ak boli presné. Mali radi knihy, v ktorých boli už známe veci povedané pekne, jasne a bez nezrovnalostí. Tak sa okrem košatých rodostromov starala rodina aj o presné záznamy rodinných udalostí. Viedla si svoje vlastné genealogické tabuľky s puntíčkárskej presnosťou. Hobiti si zaznamenávali narodenia a úmrtia členov svojich rodín, robili si poznámky o ich charakterových vlastnostiach, ale aj záznamy o úrodovíctve či úspešnej žatve.*

SVIATOK MENÍN A REFORMA KALENDÁRA

Svoj zmysel pre presnosť až puntíčkárstvo dokázali hobiti ešte jednou, pre nás, ľudí neskorého Piateho veku, veľmi významnou vecou. Totiž, že zaviedli do kalendára mená. Každému dni pridali jedno meno, čím vznikol dôvod pre oslavu v priebehu roka zavedením tzv. menín (Ano, tento zvyk pochádza práve od hobitov). Hobiti tak boli prvým národom, ktorý kalendár začali využívať aj na iné účely okrem zaznamenávania času a rítania dní.

Aby sme vypátrali pôvodcu tejto významnej reformy krajového kalendára, musíme sa vrátiť k udalostiam tesne po Vojne o Prsteň.

Ako iste každý vie, v deň Slnovratu roku 1482 k.l. (60. Štvrtého veku) zomiera Ružena, manželka Majstra Samveda. 23. septembra Majster Samved odchádza z Hobitína. Ako posledná ho videla Elanor, jeho dcéra, ktorej odovzdal Červenú knihu. Samved odšiel za More a Červenú knihu, ktorá bola dovtedy v jeho opatre sa dostala k Pekníkovcom (Hezounkové od Véži). Ti sa tak stali dedičmi Červenej knihy, ktorú niekoľkokrát opisali s rôznymi poznámkami a neskoršími dodatkami. A práve oni zaviedli spomínanú reformu krajového kalendára, keď pridelili jednotlivé hobitie mená ku každému z dní.

Tento reformovaný krajový kalendár, ktorý sa neskôr stal predchodom kalendára, používaného ľudmi Piateho veku, vám v našom Athelasie ponúkame k nahládmutiu. Ide o veľmi zaujímavý dokument nielen kvôli svojmu historickejmu pozadiu. Poskytuje nám totiž aj súhrnný prehľad hobitmi používaných men, z ktorých niektoré, ako môžete sami zistíť, sú totožné s dnes používanými. To samozrejme naznačuje jeho relativnu príbuznosť s kalendárom ľudu Piateho veku.

Dočítali ste druhú časť seriálu o hobitskom kalendári. Chcem upozorniť, že ide čiste o fikcii, i keď obohatenú o tolkienovské reálne. S troškou odvahy by sa celý tento seriál, ktorý bude postupne uverejňovaný v ďalších Athelasoch, dal považovať za rozšírenie sveta J.R.R.Tolkiena, resp. za hlbšiu sondáž do danej problematiky. Zámerne teda v nasledujúcich textoch budem používať *kurzívnu* na vyznačenie reálnej priamo spomenutých Tolkienom, kdežto ten zvyšok budú len moje vlastné úvahy.

Matiúš „Loki“ Hyžný

2.mesiac CHLADEN

1.	PUPALKA
2.	ERLING
3.	BLANKO
4.	VERONIKA
5.	AGÁTA
6.	DORA
7.	VANDA
8.	ALIA
9.	BUGLO
10.	SOLDANELA
11.	LASKO
12.	PERLA
13.	ASFODEL, ASFODELA
14.	VÍTAN
15.	PEREGRIN (PÚTNIK)
16.	IDA, LIANA
17.	MILA
18.	FRAKO
19.	LAMIA
20.	LUZULA
21.	ELANOR
22.	ETELA
23.	RUMAN. RUMANA
24.	MOTO
25.	FILIBERT
26.	VILDO
27.	ÁRON
28.	BAZA
29.	ROSAMUNDA
30.	BODO

ATHELAS

: POÉZIA :

RÁNO

bezmesačná noc vrcholiла a vŕazstvo bolo na dosah temno a prázdnota pohliши horizont však nič netrvá večne ked ranné zore blysne sa rozčesnuté šíky vranej armády padajú sťa listy na jeseň

čieme pazúry stiahli sa do šera lesa a svitol deň

Matúš „Loki“ Hyžný

VEČER

storočia plnú v nudnom stereotype ved nastala diktatúra dejín sveta

a ja každý deň oddane očakávam večer ktorý nemá nádej na svoj príchod

Matúš „Loki“ Hyžný

Moja biedna smrť

Život ako list na hladine, Ked' unáša t'a svetom, Ked' nádej je šťastie v nešťastí, A nie iba v kvete kvetom.

No všetko sa už prepadlo, Úsmev a láska sa vzničili v prach, Hlbšie než ohnivá žiara podsvetí, Už mi nič neostalo, nič len strach.

Ako dýka bodajúca do srdca, Chladná krv sfarbila mi šat, Hviezdneho svitu niet viac v mojich očiach, Meč skazy, osudu kolovrat.

Clona temného hodvábu zakryla, Pohľady do nebies uprené Postava tienistá do strachu odetá, Muky utrenia, oči zronené.

Bolesť ničiacia telo moje, Ležiace na doskách mramoru, Výkriky v tme. Skončené sú märne boje, Duša a myseľ bez sváru.

Paulína „Glumíššek“ Poštoková

O Spoločenstve

Spoločenstvo Tolkiena (ďalej len ST) je (registrované) združenie ľudí, fanov zaoberejúcich sa fantastikou a pradovsetkým tému diel pána J.R.R. Tolkiena. Našou prvoradou snahou je združovať ľudí, ktorých Tolkienove dieia zaujali rovnako väšnivo ako nás a majú záujem stretávať sa, či komunikovať s rovnakou krvnou skupinou. (V kruhu nášho druhu hovoríme takýmto ľudom "Tolkien positive"). Ďalšou našou snahou je zveľaďovanie mena profesora Tolkiena, šírenie myšlienok a posolstiev jeho diela, ale tak isto osobne prispievať k dopĺňaniu informácií, ktoré by pomohli zodpovedať niektoré nejasné otázky. V rámci zbierania týchto informácií ST spolupracuje s inými záujmovými skupinami, či jednotlivcami (autormi, prekladateľmi, teoretikmi, výtvarníkmi) zo Slovenskej republiky, ako aj ďalšími Spoločenstvami prevažne v Českej republike. Mimo týchto prioritných aktivít sa ST podieľa na tvorbe rôznych verejných stretnutí ľudí zaoberejúcich fantastikov (conov), organizuje takéto stretnutia a podporuje myšlienku takýchto stretnutí svojou účasťou. Vyhlasuje tiež rôzne autorské súťaže na tolkienovskú tému, či už sa jedná o kreslenie alebo písanie, a následne propaguje najlepších autorov.

No a nakoniec sa ST snaží svojim členom poskytnúť jedinečnosť a kúzlo, ktoré určite pocitili pri čítaní Tolkienových kníh tým, že pre nich organizuje a vymýšľa rôzne stretnutia so zaujímavými ľuďmi, páty, hry, výlety, vedomostné kvízy, ankety, atď. Ručne-stručne: „TOTO je naša Stredozem.“

ATHELAS – FANZIN OBČIANSKEHO ZDRUŽENIA SPOLOČENSTVO TÖLKIEŇA

Séfredaktor: Matúš „Loki“ Hyžný (darkenemy@freemail.sk)

Pomocný autor: Matej „G“ Tejbus (p.t.tejo@stonline.sk)

NA VÝROBE FEBRÁROVEHO CÍSLA SA PODIELALI:

Cover art: Matúš „Loki“ Hyžný

Design a úprava: Matúš „Loki“ Hyžný

Autori článkov a básni: Katarina „Crankia“ Juráková, Matej „G“ Tejbus, Paulína „Glumíššek“ Poštoková, Matúš „Loki“ Hyžný, Michal „Shade“ Grečner, Veronika „Silwen Lindariel“ Bugalová, Veronika Tesařová

Priateľ Athelasu: Dandymamka /ako podákovanie za technickú pomoc